

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีสัญลักษณ์ดังนี้

n แทน กลุ่มตัวอย่าง

% แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โพรคัก โนมเมนต์

CC แทน ระดับความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ที่เรียกว่าค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ครอบคลุมถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และกำไรต่อเดือน (แบบสอบถามตอนที่ 1) โดยวิธีการหาค่าความถี่ แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ

2. ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะกิจการ ครอบคลุมถึง ขนาดของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ การเปลี่ยนแปลงผลการดำเนินงาน และการจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน (แบบสอบถามตอนที่ 2) โดยวิธีการหาค่าความถี่ แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ครอบคลุมถึง ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม ใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย และสรุปผลการดำเนินการวิจัยจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในกิจการ ครอบคลุมถึงผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง ผู้นำทางต้นทุน และการตอบสนองโดยเร็ว ใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย และสรุปผลการดำเนินการวิจัยจากแบบสอบถามตอนที่ 4 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการปรับตัวของธุรกิจ ครอบคลุมถึง ด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านการจัดการ และด้านการบริหารงานบุคคล ใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย และสรุปผลการดำเนินการวิจัยจากแบบสอบถามตอนที่ 5 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

6. ผลการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด โดยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อตัวแปรตามที่ทำให้ระดับการปรับตัวของร้านค้าปลีกเพิ่มสูงขึ้น โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงแบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) ซึ่งเป็นวิธีทางสถิติที่แสดงค่าของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ที่มีผลต่อตัวแปรตามอีกตัวเดียว เพื่อที่จะพยากรณ์ค่าของตัวแปรตามจำนวน 4 ตัว เมื่อทราบค่าต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระจำนวน 17 ตัว และนำผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงไปตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และสมมติฐาน เพื่อแสดงว่า ตัวแปรอิสระ จำนวน 17 ปัจจัย มีผลต่อตัวแปรตาม 4 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่มีค่ามากที่สุด ไปหาปัจจัยที่มีค่าน้อยที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ครอบคลุมถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และกำไรต่อเดือน โดยข้อมูลที่ได้สามารถจำแนกได้ตามรายละเอียดในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	90	25.0
หญิง	270	75.0
รวม	360	100.00
2. อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	6	1.7
20 – 30 ปี	66	18.3
31 – 40 ปี	138	38.3
41 – 50 ปี	90	25.0
มากกว่า 50 ปี	60	16.7
รวม	360	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	42	11.7
มัธยมศึกษา	60	16.7
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	102	28.3
ปริญญาตรี	144	40.0
สูงกว่าปริญญาตรี	12	3.3
รวม	360	100.00
4. กำไรต่อเดือน (โดยเฉลี่ย)		
น้อยกว่า 5,000 บาท	42	11.6
5,000 – 10,000 บาท	54	15.0
10,001 – 15,000 บาท	60	16.7
15,001 – 20,000 บาท	60	16.7
มากกว่า 20,000 บาท	144	40.0
รวม	360	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจร้านค้าปลีก ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเพศชาย จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 อายุ 20-30 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา ปวช./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 มัธยมศึกษา จำนวน 60 คน คิดเป็น ร้อยละ 16.7 ต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

มีกำไรต่อเดือน (โดยเฉลี่ย) มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา 10,001 - 15,000 บาท และ 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 เท่ากัน 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะกิจการ

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะกิจการ ครอบคลุมถึง ขนาดของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ การเปลี่ยนแปลงผลการดำเนินงาน และการจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน โดยข้อมูลที่ได้สามารถจำแนกได้ตามรายละเอียดในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลของลักษณะกิจการ

ข้อมูลลักษณะกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของกิจการ		
1 คูหา / น้อยกว่า 6 ตร.ม.	54	15.0
2 คูหา / 7 - 12 ตร.ม.	168	46.7
มากกว่า 2 คูหา / ตั้งแต่ 13 ตร.ม. ขึ้นไป	138	38.3
รวม	360	100.00

ข้อมูลลักษณะกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
2. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ		
3 ปีหรือน้อยกว่า	36	10.0
4-6 ปี	72	20.0
7-9 ปี	78	21.7
10 ปีขึ้นไป	174	48.3
รวม	360	100.00
3. การเปลี่ยนแปลงผลการดำเนินงาน		
3.1 การเปลี่ยนแปลงของยอดขาย		
เพิ่มขึ้น	162	45.0
เท่าเดิม	102	28.3
ลดลง	96	26.7
รวม	360	100.00
3.2 การเปลี่ยนแปลงของกำไร		
เพิ่มขึ้น	150	41.7
เท่าเดิม	78	21.6
ลดลง	132	36.7
รวม	360	100.00
3.3 การเปลี่ยนแปลงของสินค้า		
เพิ่มขึ้น	258	71.7
เท่าเดิม	84	23.3
ลดลง	18	5.0
รวม	360	100.00
4. การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน		
ซื้อจากร้านค้าส่ง (ยี่ปี่ว ซาปี่ว)	192	53.3
หน่วยรถขาย	120	33.4
ห้างสรรพสินค้า คิสเตานท์สโตร์	18	5.0
ซื้อจากโรงงานโดยตรง	0	0
อื่นๆ ระบุ	30	8.3
รวม	360	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ขนาดของกิจการส่วนใหญ่ 2 คูหา / 7 - 12 ตร.ม. จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 มากกว่า 2 คูหา / ตั้งแต่ 13 ตร.ม. ขึ้นไป จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 และ 1 คูหา / น้อยกว่า 6 ตร.ม. จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ส่วนใหญ่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 ระยะเวลา 7-9 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 ระยะเวลา 4-6 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 3 ปีหรือน้อยกว่า จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

การเปลี่ยนแปลงผลการดำเนินงาน การเปลี่ยนแปลงของยอดขาย ส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 เท่าเดิม จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 และลดลง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 การเปลี่ยนแปลงของกำไร ส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ลดลง จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และเท่าเดิม จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 การเปลี่ยนแปลงของสินค้า ส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 71.7 เท่าเดิม จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และลดลง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน ส่วนใหญ่ ซื้อจากร้านค้าส่ง (ยี่ปั้ว ซาปั้ว) จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 หน่วยรถขาย จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 อื่น ๆ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และห้างสรรพสินค้า คิสเคานท์สโตร์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ครอบคลุมถึง ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ โดยรวมและรายด้าน

สภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ภาวะทางเศรษฐกิจ	4.11	0.71	มาก
การเมืองและกฎหมาย	4.21	0.57	มาก
เทคโนโลยี	4.31	0.66	มาก
สังคมและวัฒนธรรม	4.41	0.49	มาก
รวม	4.26	0.47	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$; S.D. = 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ สังคมและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.41$; S.D. = 0.49) เทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.31$; S.D. = 0.66) การเมืองและกฎหมาย ($\bar{x} = 4.21$; S.D. = 0.57) และภาวะทางเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 4.11$; S.D. = 0.71) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าปลีก เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ในแต่ละด้าน สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 6 ถึง 9 ต่อไป

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ

ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น มีผลต่อการกำหนดราคาสินค้า	4.38	0.85	มาก
2. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูงขึ้นทำให้ผู้ประกอบการต้องหาแหล่งเงินทุนเพิ่ม	3.75	1.17	มาก
3. ปัญหาการว่างงานในปัจจุบันมีผลต่อจำนวนลูกค้า	4.21	0.77	มาก
รวม	4.11	0.71	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$; S.D. = 0.71) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น มีผลต่อการกำหนดราคาสินค้า ($\bar{x} = 4.38$; S.D. = 0.85) ปัญหาการว่างงานในปัจจุบันมีผลต่อจำนวนลูกค้า ($\bar{x} = 4.21$; S.D. = 0.77) และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูงขึ้นทำให้ผู้ประกอบการต้องหาแหล่งเงินทุนเพิ่ม ($\bar{x} = 3.75$; S.D. = 1.17) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ
ด้านการเมืองและกฎหมาย

ด้านการเมืองและกฎหมาย	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การออกกฎหมายควบคุมธุรกิจค้าปลีกต่างชาติ มีผลกระทบต่อยอดขายของกิจการ	4.10	0.81	มาก
2. การเรียกเก็บภาษีจากธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในอัตราที่สูงมีผลกระทบต่อการเงินของผู้ประกอบการ	4.21	0.75	มาก
3. มีการจัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับผู้ประกอบการ	3.93	1.09	มาก
4. มีการจัดหาแหล่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในราคาถูก	4.46	0.78	มาก
5. มีการลดภาษีให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม	4.36	0.89	มาก
รวม	4.21	0.57	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ด้านการเมืองและกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$; S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการจัดหาแหล่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในราคาถูก ($\bar{x} = 4.46$; S.D. = 0.78) มีการลดภาษีให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ($\bar{x} = 4.36$; S.D. = 0.89) การเรียกเก็บภาษีจากธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในอัตราที่สูงมีผลกระทบต่อการเงินของผู้ประกอบการ ($\bar{x} = 4.21$; S.D. = 0.75) การออกกฎหมายควบคุมธุรกิจค้าปลีกต่างชาติ มีผลกระทบต่อยอดขายของกิจการ ($\bar{x} = 4.10$; S.D. = 0.81) และมีการจัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับผู้ประกอบการ ($\bar{x} = 3.93$; S.D. = 1.09) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ด้านเทคโนโลยี

ด้านเทคโนโลยี	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ผู้ประกอบการควรรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาปรับปรุงร้านให้มีความทันสมัย เช่น เครื่องคิดเงินอัตโนมัติ ตู้แช่ ลินค้ำเครื่องดื่ม ตู้ไอศกรีม เครื่องปรับอากาศ และเครื่องเติมเงินอัตโนมัติ	4.38	0.77	มาก
2. ผู้ประกอบการควรรนำคอมพิวเตอร์มาช่วยงานภายในร้าน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการลูกค้า ทำให้ไม่ต้องเสียเวลารอนาน	4.28	0.75	มาก
3. ผู้ประกอบการควรรนำคอมพิวเตอร์มาช่วยงานภายในร้าน ด้านการทำบัญชี การเก็บข้อมูลสินค้าคงคลัง และการเก็บข้อมูลของลูกค้า ทำให้เกิดความความสะดวกสบาย	4.26	0.79	มาก
รวม	4.31	0.66	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ด้านเทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$; S.D. = 0.66) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้ประกอบการควรรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาปรับปรุงร้านให้มีความทันสมัย เช่น เครื่องคิดเงินอัตโนมัติ ตู้แช่ ลินค้ำเครื่องดื่ม ตู้ไอศกรีม เครื่องปรับอากาศ และเครื่องเติมเงินอัตโนมัติ ($\bar{x} = 4.38$; S.D. = 0.77) ผู้ประกอบการควรรนำคอมพิวเตอร์มาช่วยงานภายในร้านเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการลูกค้า ทำให้ไม่ต้องเสียเวลารอนาน ($\bar{x} = 4.28$; S.D. = 0.75) และผู้ประกอบการควรรนำคอมพิวเตอร์มาช่วย งานภายในร้านด้านการทำบัญชี การเก็บข้อมูลสินค้าคงคลัง และการเก็บข้อมูลของลูกค้า ทำให้เกิดความความสะดวกสบาย ($\bar{x} = 4.26$; S.D. = 0.79) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ด้านสังคมและวัฒนธรรม	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ค่านิยมและวิถีชีวิตของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีแนวทางในการปรับปรุงกิจการคือ การขายสินค้าให้ถูกลง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน	4.45	0.64	มาก
2. ผู้ประกอบการต้องใช้เวลาได้เปรียบในเรื่องสถานที่ใกล้บ้านสะดวกในการเดินทาง เป็นสิ่งดึงดูดลูกค้าให้กลับมาใช้บริการอีก	4.40	0.61	มาก
3. ผู้ประกอบการคิดว่าข้อเสียของธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม คือ ร้านค้าเก่าและมีดทับ สินค้ามีให้เลือกน้อย เก้าเก็บ เลือกสินค้าเองไม่ได้	4.38	0.77	มาก
รวม	4.41	0.49	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$; S.D. = 0.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ค่านิยมและวิถีชีวิตของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีแนวทางในการปรับปรุงกิจการคือ การขายสินค้าให้ถูกลง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน ($\bar{x} = 4.45$; S.D. = 0.64) ผู้ประกอบการต้องใช้เวลาได้เปรียบในเรื่องสถานที่ใกล้บ้านสะดวกในการเดินทาง เป็นสิ่งดึงดูดลูกค้าให้กลับมาใช้บริการอีก ($\bar{x} = 4.40$; S.D. = 0.61) และผู้ประกอบการคิดว่าข้อเสียของธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม คือ ร้านค้าเก่าและมีดทับ สินค้ามีให้เลือกน้อย เก้าเก็บ เลือกสินค้าเองไม่ได้ ($\bar{x} = 4.38$; S.D. = 0.77) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในกิจการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในกิจการ ครอบคลุมถึง ผลลัพธ์ที่แตกต่าง ผู้นำทางต้นทุน และการตอบสนอง โดยเร็ว

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมภายในกิจการ โดยรวมและรายด้าน

สภาพแวดล้อมภายในกิจการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง	3.44	0.54	ปานกลาง
ผู้นำทางต้นทุน	4.09	0.70	มาก
การตอบสนอง โดยเร็ว	4.04	0.85	มาก
รวม	3.86	0.57	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในกิจการ โดยรวมและรายด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$; S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 2 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้นำทางต้นทุน ($\bar{x} = 4.09$; S.D. = 0.70) การตอบสนอง โดยเร็ว ($\bar{x} = 4.04$; S.D. = 0.85) และผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง ($\bar{x} = 3.44$; S.D. = 0.54) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในกิจการ ในแต่ละด้านจะสามารถแสดงได้ ดังตาราง ที่ 11 ถึง 13 ต่อไป

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมภายในกิจการ ด้านผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน

ด้านผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีสินค้าที่ใช้ในการซ่อมแซมบ้านไว้จำหน่าย เช่น ตะปู ปูนขาว เป็นต้น	3.60	1.07	มาก
2. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีสินค้าที่ใช้ในการซ่อมแซมแก้ไข ระบบไฟฟ้าภายในบ้านไว้จำหน่าย เช่น เทปพันสายไฟ เป็นต้น	3.29	1.06	ปานกลาง
3. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีสินค้าสำหรับอุปโภคบริโภคหลากหลายชนิด และแต่ละชนิดจะมีตั้งแต่ 2 ยี่ห้อขึ้นไป เช่น สบู่ ยาสีฟัน กาแฟ เป็นต้น	3.62	1.46	มาก
4. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมสามารถจัดหาสินค้าตามที่ลูกค้าต้องการได้	3.25	1.42	ปานกลาง
รวม	3.44	0.54	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในกิจการ ด้านผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$; S.D. = 0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 2 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีสินค้าสำหรับอุปโภคบริโภคหลากหลายชนิด และแต่ละชนิดจะมีตั้งแต่ 2 ยี่ห้อขึ้นไป เช่น สบู่ กาแฟ ยาสีฟัน เป็นต้น ($\bar{x} = 3.62$; S.D. = 1.46) และร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีสินค้าที่ใช้ในการซ่อมแซมบ้านไว้จำหน่าย เช่น ตะปู ปูนขาว เป็นต้น ($\bar{x} = 3.60$; S.D. = 1.07) ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีสินค้าที่ใช้ในการซ่อมแซมแก้ไข ระบบไฟฟ้าภายในบ้านไว้จำหน่าย เช่น เทปพันสายไฟ เป็นต้น ($\bar{x} = 3.29$; S.D. = 1.06) และร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมสามารถจัดหาสินค้าตามที่ลูกค้าต้องการได้ ($\bar{x} = 3.25$; S.D. = 1.42) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมภายในกิจการ ด้านผู้นำทาง
ต้นทุน

ด้านผู้นำทางต้นทุน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการลดต้นทุนโดยการ ใช้แรงงานภายในครอบครัวทำให้ไม่ต้องจ้างคนงาน	4.21	0.73	มาก
2. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมใช้วิธีซื้อสินค้าเข้าร้านจาก แหล่งที่สามารถขายส่งให้ได้ในราคาถูกที่สุด หรือ แหล่งที่มีข้อเสนอที่ดีที่สุด เช่น เครดิต 60 วัน เป็น ต้น	4.18	0.88	มาก
3. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการลดต้นทุนโดยการซื้อ สินค้าจำนวนมากแล้วนำมาแบ่งขาย เช่น น้ำตาล ทราย 1 กระสอบ น้ำหนัก 50 ก.ก. แบ่งเป็นถุงละ 1 ก.ก. เป็นต้น	4.23	0.90	มาก
4. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการลดต้นทุนโดยการ แนะนำให้ผู้ค้าส่งสินค้าไว้และนัดให้มารับสินค้า ในวันที่สินค้ามาส่งซึ่งเป็นการประหยัดต้นทุนใน การจัดเก็บ	3.73	1.11	มาก
รวม	4.09	0.70	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ แวดล้อม
ภายในกิจการ ด้านผู้นำทางต้นทุน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$; S.D. = 0.70) และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ย
จากมากไปน้อย ดังนี้ ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการลดต้นทุนโดยการซื้อสินค้าจำนวนมากแล้วนำมา
แบ่งขาย เช่น น้ำตาลทราย 1 กระสอบ น้ำหนัก 50 ก.ก. แบ่งเป็นถุงละ 1 ก.ก. เป็นต้น ($\bar{x} = 4.23$;
S.D. = 0.90) ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการลดต้นทุน โดยการ ใช้แรงงานภายในครอบครัวทำให้
ไม่ต้องจ้างคนงาน ($\bar{x} = 4.21$; S.D. = 0.73) ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมใช้วิธีซื้อสินค้าเข้าร้านจากแหล่ง
ที่สามารถขายส่งให้ได้ในราคาถูกที่สุด หรือแหล่งที่มีข้อเสนอที่ดีที่สุด เช่น เครดิต 60 วัน เป็นต้น
($\bar{x} = 4.18$; S.D. = 0.88) และร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการลดต้นทุน โดยการแนะนำให้ลูกค้าส่ง
สินค้าไว้ และนัดให้มารับสินค้าในวันที่สินค้ามาส่งซึ่งเป็นการประหยัดต้นทุนในการจัดเก็บ
($\bar{x} = 3.73$; S.D. = 1.11) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมภายในกิจการ ด้านการตอบสนองโดยเร็ว

ด้านการตอบสนองโดยเร็ว	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมสามารถจัดหาสินค้าให้กับลูกค้าได้ภายในเย็นของวันรุ่งขึ้น	3.86	1.02	มาก
2. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการจัดวางสินค้าไว้เป็นกลุ่มทำให้สามารถหยิบสินค้าให้แก่ลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว	4.11	0.89	มาก
3. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการเตรียมสินค้าไว้หลายขนาด เพื่อความสะดวกของลูกค้า เช่น ข้าวสาร มีขนาด 1 ก.ก., 5 ก.ก. และ 15 ก.ก. เป็นต้น	3.98	1.07	มาก
4. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมสามารถจัดซื้อสินค้าเข้าร้านเพื่อจำหน่ายได้อย่างรวดเร็ว	4.20	0.89	มาก
รวม	4.04	0.85	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในกิจการ ด้านการตอบสนองโดยเร็ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$; S.D. = 0.85) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ข้อ โดยสามารถเรียง ลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมสามารถจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน เพื่อจำหน่ายได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{x} = 4.20$; S.D. = 0.89) ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการจัดวางสินค้าไว้เป็นกลุ่ม ทำให้สามารถหยิบสินค้าให้แก่ลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{x} = 4.11$; S.D. = 0.89) ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีการเตรียมสินค้าไว้หลายขนาด เพื่อความสะดวกของลูกค้า เช่น ข้าวสาร มีขนาด 1 ก.ก., 5 ก.ก. และ 15 ก.ก. เป็นต้น ($\bar{x} = 3.98$; S.D. = 1.07) และร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมสามารถจัดหาสินค้าให้กับลูกค้าได้ภายในเย็นของวันรุ่งขึ้น ($\bar{x} = 3.86$; S.D. = 1.02) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการปรับตัวของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการปรับตัวของธุรกิจ ครอบคลุมถึง ด้านการตลาด
ด้านการเงิน ด้านการจัดการ และด้านการบริหารงานบุคคล

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวของธุรกิจ โดยรวมและ
รายด้าน

การปรับตัวของธุรกิจ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปรับตัว
1. ด้านการตลาด	3.88	0.53	มาก
2. ด้านการเงิน	3.87	0.58	มาก
3. ด้านการจัดการ	3.78	0.59	มาก
4. ด้านการบริหารงานบุคคล	3.87	0.54	มาก
รวม	3.85	0.46	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวของ
ธุรกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$; S.D. = 0.46) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ใน
ระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน
การตลาด ($\bar{x} = 3.88$; S.D. = 0.53) ด้านการเงิน ($\bar{x} = 3.87$; S.D. = 0.58) ด้านการบริหารงานบุคคล
($\bar{x} = 3.87$; S.D. = 0.54) และด้านการจัดการ ($\bar{x} = 3.78$; S.D. = 0.59) ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวของธุรกิจ ด้านการตลาด

ด้านการตลาด	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการเพิ่มจำนวนและชนิดของสินค้าภายในร้าน	4.16	1.10	มาก
2. มีพื้นที่สำหรับที่จอดรถของลูกค้า	3.77	1.22	มาก
3. มีการกำหนดราคาสินค้าให้ต่ำกว่าคู่แข่ง	3.97	1.14	มาก
4. มีการดูแลคุณภาพของสินค้าภายในร้าน	3.92	1.26	มาก
5. ให้อิสระแก่ลูกค้าในการเลือกซื้อสินค้าด้วยตนเอง	4.12	1.31	มาก
6. สินค้าชำรุดสามารถเปลี่ยนคืนได้	3.80	1.30	มาก
7. ราคาสินค้าสามารถต่อรองได้	3.45	1.34	ปานกลาง
รวม	3.88	0.53	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวของธุรกิจ ด้านการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$; S.D. = 0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 6 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการเพิ่มจำนวนและชนิดของสินค้าภายในร้าน ($\bar{x} = 4.16$; S.D. = 1.10) ให้อิสระแก่ลูกค้าในการเลือกซื้อสินค้าด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.12$; S.D. = 1.31) มีการกำหนดราคาสินค้าให้ต่ำกว่าคู่แข่ง ($\bar{x} = 3.97$; S.D. = 1.14) มีการดูแลคุณภาพของสินค้าภายในร้าน ($\bar{x} = 3.92$; S.D. = 1.26) สินค้าชำรุดสามารถเปลี่ยนคืนได้ ($\bar{x} = 3.80$; S.D. = 1.30) มีพื้นที่สำหรับที่จอดรถของลูกค้า ($\bar{x} = 3.77$; S.D. = 1.22) และราคาสินค้าสามารถต่อรองได้ ($\bar{x} = 3.45$; S.D. = 1.34) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวของธุรกิจ ด้านการเงิน

ด้านการเงิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการวางแผนทางการเงินอย่างชัดเจน	4.26	0.92	มาก
2. มีการควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น	4.10	1.07	มาก
3. มีการหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ	3.76	1.18	มาก
4. มีการจัดทำบัญชีอย่างสม่ำเสมอ	3.90	1.07	มาก
5. มีการให้เครดิต เช่น นำสินค้าไปใช้ก่อนแล้วจ่ายเงิน ที่ หลัง	3.30	1.40	ปานกลาง
รวม	3.87	0.58	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวของธุรกิจ ด้านการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$; S.D. = 0.58) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 4 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการวางแผนทางการเงินอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.26$; S.D. = 0.92) มีการควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ($\bar{x} = 4.10$; S.D. = 1.07) มีการจัดทำบัญชีอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.90$; S.D. = 1.07) มีการหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ ($\bar{x} = 3.76$; S.D. = 1.18) และมีการให้เครดิต เช่น นำสินค้าไปใช้ก่อนแล้วจ่ายเงินที่หลัง ($\bar{x} = 3.30$; S.D. = 1.40) ตามลำดับ

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวของธุรกิจ ด้านการจัดการ

ด้านการจัดการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการปรับปรุงบริเวณหน้าร้านให้สะอาด สวยงาม เพื่อ ดึงดูดใจลูกค้า ผู้มาใช้บริการ	4.13	1.10	มาก
2. มีการจัดชั้นวางสินค้าให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกใน การหาสินค้าได้ง่าย	4.23	1.05	มาก
3. มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศภายในร้านค้า	3.12	1.24	ปานกลาง
4. ได้รับส่วนลดจากการจัดซื้อสินค้าจากผู้ผลิต และผู้ค้าส่ง โดยตรง	3.46	1.18	ปานกลาง
5. มีการควบคุมสินค้าคงคลังให้เพียงพอต่อการขาย	3.98	0.94	มาก
รวม	3.78	0.59	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวของธุรกิจ ด้านการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$; S.D. = 0.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการจัดชั้นวางสินค้าให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกในการหาสินค้าได้ง่าย ($\bar{x} = 4.23$; S.D. = 1.05) มีการปรับปรุงบริเวณหน้าร้านให้สะอาด สวยงาม เพื่อดึงดูดใจลูกค้า ผู้มาใช้บริการ ($\bar{x} = 4.13$; S.D. = 1.10) มีการควบคุมสินค้าคงคลังให้เพียงพอต่อการขาย ($\bar{x} = 3.98$; S.D. = 0.94) ได้รับส่วนลดจากการจัดซื้อสินค้าจากผู้ผลิต และผู้ค้าส่งโดยตรง ($\bar{x} = 3.46$; S.D. = 1.18) และมีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศภายในร้านค้า ($\bar{x} = 3.12$; S.D. = 1.24) ตามลำดับ

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวของธุรกิจ ด้านการ
บริหารงานบุคคล

ด้านการบริหารงานบุคคล	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความรวดเร็วถูกต้องหรือมีประสิทธิภาพในการให้บริการของพนักงานขาย	4.03	1.07	มาก
2. มีการอบรมและฝึกงานให้กับพนักงานขาย	3.49	1.25	ปานกลาง
3. มีการจัดสวัสดิการและผลตอบแทนให้กับพนักงานขาย	3.50	1.18	ปานกลาง
4. มีการควบคุมคุณภาพและการให้บริการลูกค้าอย่างเท่าเทียม	3.96	0.95	มาก
5. พนักงานพูดจาสุภาพอ่อนน้อม/อภัยเสียดี/มีมารยาท	4.11	1.04	มาก
6. มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ภายในร้านอย่างชัดเจน	4.14	1.13	มาก
รวม	3.87	0.54	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวของธุรกิจ ด้านการบริหารงานบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$; S.D. = 0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 4 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในร้านอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.14$; S.D. = 1.13) พนักงานพูดจาสุภาพอ่อนน้อม/อภัยเสียดี/มีมารยาท ($\bar{x} = 4.11$; S.D. = 1.04) ความรวดเร็วถูกต้องหรือมีประสิทธิภาพในการให้บริการของพนักงานขาย ($\bar{x} = 4.03$; S.D. = 1.07) มีการควบคุมคุณภาพและการให้บริการลูกค้าอย่างเท่าเทียม ($\bar{x} = 3.96$; S.D. = 0.95) มีการจัดสวัสดิการและผลตอบแทนให้กับพนักงานขาย ($\bar{x} = 3.50$; S.D. = 1.18) และมีการอบรมและฝึกงานให้กับพนักงานขาย ($\bar{x} = 3.49$; S.D. = 1.25) ตามลำดับ

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

การทดสอบปัจจัยด้านใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด โดยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อทดสอบปัจจัยต่าง ๆ ว่ามีปัจจัยด้านใดบ้าง ที่มีผลต่อตัวแปรที่ทำให้แบบจำลองมีค่าการประมาณของระดับการปรับตัวของธุรกิจ ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ถูกต้องสูงสุด โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงแบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) ซึ่งเป็นวิธีทางสถิติที่แสดงค่าของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ที่มีผลต่อตัวแปรตามอีกตัวเดียว เพื่อที่จะพยากรณ์ค่าของระดับการปรับตัวของธุรกิจ ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (ตัวแปรตาม Y) เมื่อทราบค่าต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระ (X) จำนวน 17 ตัว และนำผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง ไปตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และสมมติฐาน เพื่อแสดงว่า ตัวแปรอิสระ จำนวน 17 ปัจจัย มีผลต่อตัวแปรตาม เรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสร้างสมการทำนายพยากรณ์ ตัวแปรตามหลัก 1 ตัวแปร คือ ระดับการปรับตัวของธุรกิจ ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด และตัวแปรตามย่อย 4 ตัวแปร ดังนี้ 1) ด้านการตลาด 2) ด้านการเงิน 3) ด้านการจัดการ 4) ด้านการบริหารงานบุคคล จากตัวแปรอิสระจำนวน 7 ตัวแปร นำเสนอผลวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. คุณลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่มีการวิเคราะห์หามาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale) จะต้องนำมาจัดแปลงให้เป็นตัวแปรหุ่น มีจำนวน 1 ตัวแปร คือ 1) เพศ มาตราอันตรภาค (Interval Scale) หรือมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) มีจำนวน 16 ตัวแปร คือ 1) อายุ 2) ระดับการศึกษา 3) กำไรต่อเดือน (โดยเฉลี่ย) 4) ขนาดของกิจการ 5) ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 6) การเปลี่ยนแปลงของยอดขาย 7) การเปลี่ยนแปลงของกำไร 8) การเปลี่ยนแปลงของสินค้า 9) การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน จัดซื้อโดยวิธีใดเป็นส่วนใหญ่ 10) ภาวะเศรษฐกิจ 11) การเมืองและกฎหมาย 12) เทคโนโลยี 13) สังคมและวัฒนธรรม 14) ผลัดกันที่แตกต่าง 15) ผู้นำทางต้นทุน 16) การตอบสนองโดยรวดเร็ว และตัวแปรตามหลัก 1 ตัวแปร คือ ระดับของการปรับตัวของธุรกิจ ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด และตัวแปรตามย่อย 4 ตัวแปร ดังนี้ 1) ด้านการตลาด 2) ด้านการเงิน 3) ด้านการจัดการ 4) ด้านการบริหารงานบุคคล

2. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โพรดักโมเมนต์ (Pearson's Product Moment Correlation) (r) ในการหาระดับความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ที่เรียกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าเป็นบวก (+) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงตามกัน กล่าวคือ หากค่าของตัวแปรหนึ่งสูง ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูงด้วย และหากค่าของตัวแปรตัวหนึ่งต่ำ ค่าของตัวแปรตัวหนึ่งจะต่ำด้วย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าเป็นลบ (-) หมายความว่า ข้อมูลทั้งสองชุดเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามหรือกลับกัน กล่าวคือ หากตัวแปรตัวหนึ่งสูง ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะกลับต่ำ และหากค่าตัวแปรตัวหนึ่งต่ำ ค่าตัวแปรตัวหนึ่งจะกลับสูง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม. 2536 : 25)

ค่าระดับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.001 – 0.500 ถือว่ามีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.501 – 0.700 ถือว่ามีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.701 ขึ้นไป ถือว่ามีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง

และเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการเกิด (Multi - colinearity) ซึ่งหมายถึง ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองสูงมากเกินไป จนไม่เหมาะสมที่จะนำตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงเข้าไปในสมการทั้งสองตัว ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) จำนวน 17 ตัวแปร กับตัวแปรตาม (Y) จำนวน 1 ตัวแปร ดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ตารางแจกแจงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ชื่อตัวแปรตาม (Y)	ชื่อตัวแปรอิสระ (X)	Pearson's	Sig. (2 – Tiated)
ระดับการปรับตัว ของธุรกิจ ในเขต จังหวัดร้อยเอ็ด	1) เพศ (X_1)	-0.086	0.051
	2) อายุ (X_2)	0.252	0.000*
	3) ระดับการศึกษา (X_3)	-0.097	0.033*
	4) กำไรต่อเดือน (X_4)	0.094	0.038*
	5) ขนาดของกิจการ (X_5)	0.070	0.093
	6) ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ (X_6)	0.185	0.000*
	7) การเปลี่ยนแปลงผลการดำเนินงาน		
	7.1) การเปลี่ยนแปลงยอดขาย (X_7)	0.045	0.198
	7.2) การเปลี่ยนแปลงของกำไร (X_8)	0.063	0.117
	7.3) การเปลี่ยนแปลงของสินค้า (X_9)	-0.014	0.393
	8) การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน (X_{10})	0.110	0.018*
	9) ภาวะเศรษฐกิจ (X_{11})	0.456	0.000*
	10) การเมืองและกฎหมาย (X_{12})	0.616	0.000*
	11) เทคโนโลยี (X_{13})	0.626	0.000*
	12) สังคมและวัฒนธรรม (X_{14})	0.597	0.000*
13) ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง (X_{15})	0.174	0.000*	
14) ผู้นำทางต้นทุน (X_{16})	0.518	0.000*	
15) การตอบสนองโดยรวดเร็ว (X_{17})	0.671	0.000*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) จำนวน 17 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Y) ดังนี้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกจำนวน 14 ตัวแปร มีความสัมพันธ์เชิงลบ 3 ตัวแปร โดยตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (ระดับการปรับตัวของธุรกิจ ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 ตัวแปร เรียงลำดับค่าความสัมพันธ์ (r) จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. การตอบสนองโดยรวดเร็ว ($r=0.671$)
2. เทคโนโลยี ($r=0.626$)

3. การเมืองและกฎหมาย ($r=0.616$)
4. สังคมและวัฒนธรรม ($r=0.597$)
5. ผู้นำทางต้นทุน ($r=0.518$)
6. ภาวะเศรษฐกิจ ($r=0.456$)
7. อายุ ($r=0.252$)
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน ($r=0.185$)
9. ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง ($r=0.174$)
10. การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน ($r=0.110$)
11. กำไรต่อเดือน ($r=0.094$)
12. ขนาดของกิจการ ($r=0.070$)
13. การเปลี่ยนแปลงของกำไร ($r=0.063$)
14. การเปลี่ยนแปลงยอดขาย ($r=0.045$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) จำนวน 17 ตัวแปร กับตัวแปรตาม Y_1, Y_2, Y_3, Y_4 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Pearson's และ Sig (2 – Tailed) เหมือนกันกับตัวแปรตาม Y

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระด้วยกัน (X_1, X_2, \dots, X_{17}) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 20

จากตารางที่ 20 พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปร โดยส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.001 ถึง 0.500 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ (สุชาติ ประสิทธิ์ รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2536 : 25) แสดงว่า ข้อมูลทั้งสองชุดเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามระหว่างกลุ่มตัวแปรค่อนข้างต่ำ โดยตัวแปรอิสระคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด คือ เพศ (X_1) กับการเปลี่ยนแปลงของสินค้า (X_9) เท่ากับ 0.500

2.3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง

การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงมีลักษณะที่สำคัญ คือ วิเคราะห์หาผลหรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัว ที่มีต่อตัวแปรตามหนึ่งตัว โดยมีข้อสมมติฐานว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง เพื่อที่จะทำให้สามารถนำผลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตามมารวม กัน ได้ กล่าวคือ ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีผลต่อตัวแปรตามหรือไม่ และตัวแปรอิสระทุกตัวรวม กันมีผลต่อตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด ก่อนการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงได้ทำการตรวจสอบดูว่าตัวแปรอิสระสัมพันธ์กันหรือไม่ เพื่อตรวจสอบว่าบางคู่มีความสัมพันธ์กันสูงมากเกินไปจนทำให้เกิดปัญหา Multi - collinearity ซึ่งเป็นค่าที่แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวเป็นอิสระจากกัน และไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ Multi - collinearity

เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง สร้างขึ้นเพื่อใช้กับปัจจัยที่มีระดับการวัดมาตราอันตรภาค หรือมาตราอัตราส่วน ซึ่งหากเป็นปัจจัยที่มีระดับการวัดมาตรานามบัญญัติ หรือมาตราเรียงอันดับ จะต้องนำมาจัดการแปลงให้เป็นตัวแปรหุ่น (สุรพล กาญจนะจิตรา, 2551 : 34-35) ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 คุณลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาตัวแปรตาม (Y) และตัวแปรอิสระ (X) ตัวแปรตาม (Y)

ตัวแปร	รายละเอียด	รหัส	ระดับข้อมูล
Y	ระดับการปรับตัวของธุรกิจ	ค่าเฉลี่ยของคะแนนตามตัวแปรตามย่อย (Y_1, Y_2, Y_3, Y_4) รวม 4 ตัวแปร	มาตราอันตรภาค
Y_1	ด้านการตลาด	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับการปรับตัว 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค

ตัวแปร	รายละเอียด	รหัส	ระดับข้อมูล
Y ₂	ด้านการเงิน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับ การปรับตัว 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค
Y ₃	ด้านการจัดการ	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับ การปรับตัว 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค
Y ₄	ด้านการบริหารงานบุคคล	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับ การปรับตัว 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค
X ₁	เพศ	1=ชาย 2=หญิง	มาตรานาม บัญญัติ
X ₂	อายุ	1 = น้อยกว่า 20 ปี 2 = 20-30 ปี 3 = 31-40 ปี 4 = 41-50 ปี 5 = มากกว่า 50 ปี	มาตราอันตรภาค
X ₃	ระดับการศึกษา	1 = ต่ำกว่ามัธยมศึกษา 2 = มัธยมศึกษา 3 = ปวช./ปวส./อนุปริญญา 4 = ปริญญาตรี 5 = สูงกว่าปริญญาตรี 6 = อื่น ๆ ระบุ	มาตราอันตรภาค
X ₄	กำไรต่อเดือน (โดยเฉลี่ย)	1 = น้อยกว่า 5,000 บาท 2 = 5,000 – 10,000 บาท 3 = 10,001 – 15,000 บาท 4 = 15,001 – 20,000 บาท 5 = มากกว่า 20,000 บาท	มาตราอันตรภาค
X ₅	ขนาดของกิจการ	1 = 1 คูหา / น้อยกว่า 6 ตร.ม. 2 = 2 คูหา / 7 - 12 ตร.ม. 3 = มากกว่า 2 คูหา / ตั้งแต่ 13 ตร.ม. ขึ้นไป	มาตราอันตรภาค

ตัวแปร	รายละเอียด	รหัส	ระดับข้อมูล
X ₆	ระยะเวลาในการดำเนินงาน	1 = 3 ปีหรือน้อยกว่า 2 = 4-6 ปี 3 = 7-9 ปี 4 = 10 ปีขึ้นไป	มาตราอันตรภาค
X ₇	การเปลี่ยนแปลงของยอดขาย	1 = เพิ่มขึ้น 2 = เท่าเดิม 3 = ลดลง	มาตราอันตรภาค
X ₈	การเปลี่ยนแปลงของกำไร	1 = เพิ่มขึ้น 2 = เท่าเดิม 3 = ลดลง	มาตราอันตรภาค
X ₉	การเปลี่ยนแปลงของสินค้า	1 = เพิ่มขึ้น 2 = เท่าเดิม 3 = ลดลง	มาตราอันตรภาค
X ₁₀	การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน จัดซื้อ โดยวิธีใดเป็นส่วนใหญ่	1 = ซื้อจากร้านค้าส่ง (ยี่ปี่ว ชาปี่ว) 2 = หน่วยรถขาย 3 = ห้างสรรพสินค้า คิส เคานท์สโตร์ 4 = ซื้อจากโรงงาน โดยตรง 5 = อื่น ๆ ระบุ	มาตราอันตรภาค
X ₁₁	ภาวะเศรษฐกิจ	จำนวนข้อด้านภาวะเศรษฐกิจ จากทั้งหมด 3 ข้อ	มาตราอันตรภาค
X ₁₂	การเมืองและกฎหมาย	จำนวนข้อด้านการเมืองและ กฎหมายจากทั้งหมด 5 ข้อ	มาตราอันตรภาค
X ₁₃	เทคโนโลยี	จำนวนข้อด้านเทคโนโลยี จากทั้งหมด 3 ข้อ	มาตราอันตรภาค
X ₁₄	สังคมและวัฒนธรรม	จำนวนข้อด้านสังคมและ วัฒนธรรมจากทั้งหมด 3 ข้อ	มาตราอันตรภาค

ตัวแปร	รายละเอียด	รหัส	ระดับข้อมูล
X ₁₅	ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง	จำนวนข้อด้านผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างจากทั้งหมด 4 ข้อ	มาตราอันตรภาค
X ₁₆	ผู้นำทางต้นทุน	จำนวนข้อด้านผู้นำทางต้นทุนจากทั้งหมด 4 ข้อ	มาตราอันตรภาค
X ₁₇	การตอบสนองโดยรวดเร็ว	จำนวนข้อด้านการตอบสนองโดยรวดเร็วจากทั้งหมด 4 ข้อ	มาตราอันตรภาค

หมายเหตุ ตัวแปรที่ระดับการวัดมาตรฐานบัญญัติ ได้แก่ เพศ แปลงให้เป็นตัวแปรหุ่น

การวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด จำนวน 17 ตัวแปร ดังนี้ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) กำไรต่อเดือน (โดยเฉลี่ย) 5) ขนาดของกิจการ 6) ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 7) การเปลี่ยนแปลงของยอดขาย 8) การเปลี่ยนแปลงของกำไร 9) การเปลี่ยนแปลงของสินค้า 10) การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน จัดซื้อโดยวิธีใดเป็นส่วนใหญ่ 11) ภาวะเศรษฐกิจ 12) การเมืองและกฎหมาย 13) เทคโนโลยี 14) สังคมและวัฒนธรรม 15) ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง 16) ผู้นำทางต้นทุน 17) การตอบสนองโดยรวดเร็ว ดังแสดงในตารางที่ 22 (Y) ตารางที่ 23 (Y₁) ตารางที่ 24 (Y₂) และตารางที่ 25 (Y₃) ตารางที่ 26 (Y₄)

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

Constant	แทน	ค่าคงที่ของสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ในสมการที่เขียนในรูปของคะแนนดิบ
S.E.	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่าพารามิเตอร์
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (คำนวณจากค่าของตัวแปรต่าง ๆ ในรูปคะแนนมาตรฐาน)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าพารามิเตอร์ของสมการถดถอยแต่ละค่าที่อยู่ในสมการ
p-value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

- R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปร กับตัวแปรตาม
- R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination) เป็นค่าที่แสดงถึง อิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวที่มีผลต่อตัวแปรตามแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์
- Adjusted R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่ปรับแก้แล้ว

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (Y)

ตัวแปร	b	S.E.	Beta	t	Sig.
Constant	-8.95	0.243		-0.368	0.713
(X ₁)	0.199	0.038	0.183	5.297	0.000*
(X ₂)	-1.69	0.019	-0.036	-0.882	0.378
(X ₃)	-1.02	0.016	-0.023	-0.644	0.520
(X ₄)	0.129	0.016	0.392	7.856	0.000*
(X ₅)	-0.146	0.028	-0.216	-5.203	0.000*
(X ₆)	-0.107	0.019	-0.235	-5.493	0.000*
(X ₇)	-2.86	0.030	-0.050	-0.938	0.349
(X ₈)	9.326	0.026	0.018	0.360	0.719
(X ₉)	3.638	0.029	0.044	1.259	0.209
(X ₁₀)	4.084	0.017	0.098	2.420	0.016*
(X ₁₁)	2.414	0.028	0.036	0.872	0.384
(X ₁₂)	0.365	0.043	0.444	8.512	0.000*
(X ₁₃)	0.172	0.035	0.243	4.957	0.000*
(X ₁₄)	0.285	0.056	0.299	5.070	0.000*
(X ₁₅)	-5.98	0.028	-0.069	-2.164	0.031*
(X ₁₆)	-7.02	0.038	-0.105	-1.863	0.063
(X ₁₇)	0.161	0.032	0.292	5.045	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

$R = 0.845$ $R^2 = 0.714$ Adjusted $R^2 = 0.700$

จากตารางที่ 22 พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมดแล้วพบว่า

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีความสัมพันธ์พหุคูณกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (Y) เท่ากับ 0.845 ($R = 0.845$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปร รวมกันมีความสัมพันธ์กับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง คือ ร้อยละ 84.50

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการผันแปรกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (Y) เท่ากับ 0.714 ($R^2 = 0.714$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถอธิบายระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ร้อยละ 71.40

ปัจจัยที่นำมาวิจัย ทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการพยากรณ์ที่ปรับแก้แล้วกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (Y) เท่ากับ 0.700 ($\text{Adjusted } R^2 = 0.700$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีกในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ร้อยละ 70.00

ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (Y) หรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือผันแปรกับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 10 ตัวแปร และสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการผันแปรในตัวแปรตาม ในรูปของคะแนนมาตรฐานมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1. การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน (X_{10} $b = 4.084$)
2. การเมืองและกฎหมาย (X_{12} $b = 0.365$)
3. สังคมและวัฒนธรรม (X_{14} $b = 0.285$)
4. เพศ (X_1 $b = 0.199$)
5. เทคโนโลยี (X_{13} $b = 0.172$)
6. การตอบสนองโดยรวดเร็ว (X_{17} $b = 0.161$)
7. กำไรต่อเดือน (X_4 $b = 0.129$)
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน (X_6 $b = -0.107$)

9. ขนาดของกิจการ (X_5 , $b = -0.146$)

10. ผลผลิตขั้นที่แตกต่าง (X_{15} , $b = -5.98$)

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มากที่สุด คือ การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน นั่นคือ การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน (X_{10}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด สูงขึ้น 4.084 หน่วย รองลงมาคือ การเมืองและกฎหมาย (X_{12}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด เปลี่ยนแปลงไป 0.365 หน่วย และสังคมและวัฒนธรรม (X_{14}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด เปลี่ยนแปลงไป 0.285 หน่วย ตามลำดับ

ดังนั้นเมื่อทราบค่าคงที่ เท่ากับ -8.95 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนดิบ (b) และทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน จึงสามารถสร้างสมการถดถอยได้ ดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$Y = (-8.95) + (0.199)X_1 + (0.129)X_4 + (-0.146)X_5 + (-0.107)X_6 + (4.084)X_{10} + (0.365)X_{12} + (0.172)X_{13} + (0.285)X_{14} + (-5.98)X_{15} + (0.161)X_{17}$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = (0.183)Z_1 + (0.392)Z_4 + (-0.216)Z_5 + (-0.235)Z_6 + (0.098)Z_{10} + (0.444)Z_{12} + (0.243)Z_{13} + (0.299)Z_{14} + (-0.069)Z_{15} + (0.292)Z_{17}$$

เมื่อ Y และ Z = การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจ
ร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด (Y_1)

ตัวแปร	b	S.E.	Beta	t	Sig.
Constant	-0.603	0.286		-2.109	0.036*
(X ₁)	0.435	0.044	0.350	9.865	0.000*
(X ₂)	-7.29	0.022	-0.138	-3.248	0.001*
(X ₃)	7.921	0.019	0.016	0.427	0.670
(X ₄)	0.101	0.019	0.268	5.244	0.000*
(X ₅)	-0.161	0.033	-0.207	-4.874	0.000*
(X ₆)	-2.05	0.023	-0.040	-0.901	0.368
(X ₇)	5.203	0.036	0.008	0.145	0.885
(X ₈)	-4.31	0.030	-0.071	-1.416	0.158
(X ₉)	8.663	0.034	0.091	2.552	0.011*
(X ₁₀)	6.574	0.020	0.138	3.314	0.001*
(X ₁₁)	-5.57	0.033	-0.073	-1.713	0.088
(X ₁₂)	0.249	0.050	0.264	4.948	0.000*
(X ₁₃)	0.208	0.041	0.256	5.091	0.000*
(X ₁₄)	0.461	0.066	0.422	6.988	0.000*
(X ₁₅)	-9.99	0.032	-0.100	-3.074	0.002*
(X ₁₆)	-9.58	0.044	-0.125	-2.162	0.031*
(X ₁₇)	0.208	0.037	0.329	5.560	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$R = 0.837$ $R^2 = 0.700$ Adjusted $R^2 = 0.685$

จากตารางที่ 23 พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมดแล้วพบว่า

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีความสัมพันธ์พหุคูณกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด (Y_1) เท่ากับ 0.837 ($R = 0.837$) แสดงว่า

ตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปร รวมกันมีความสัมพันธ์กับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ก่อนข้างสูง คือ ร้อยละ 83.70

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการผันแปรกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด (Y_1) เท่ากับ 0.700 ($R^2 = 0.700$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถอธิบายระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด ได้ร้อยละ 70.00

ปัจจัยที่นำมาวิจัย ทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการพยากรณ์ที่ปรับแก้แล้วกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด (Y_1) เท่ากับ 0.685 (Adjusted $R^2 = 0.685$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด ได้ร้อยละ 68.50

ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด (Y_1) หรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือผันแปรกับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 12 ตัวแปร และสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการผันแปรในตัวแปรตาม ในรูปของคะแนนมาตรฐานมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของสินค้า (X_9 $b = 8.663$)
2. การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน (X_{10} $b = 6.574$)
3. สังคมและวัฒนธรรม (X_{14} $b = 0.461$)
4. เพศ (X_1 $b = 0.435$)
5. การเมืองและกฎหมาย (X_{12} $b = 0.249$)
6. เทคโนโลยี (X_{13} $b = 0.208$)
7. การตอบสนองโดยรวดเร็ว (X_{17} $b = 0.208$)
8. กำไรต่อเดือน (X_4 $b = 0.101$)
9. ขนาดของกิจการ (X_3 $b = -0.161$)
10. อายุ (X_2 $b = -7.29$)
11. ผู้นำทางต้นทุน (X_{16} $b = -9.58$)
12. ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง (X_{15} $b = -9.99$)

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด มากที่สุด คือ การเปลี่ยนแปลงของสินค้า นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงของสินค้า (X_9) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด สูงขึ้น 8.663 หน่วย รองลงมาคือ การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน (X_{10}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด เปลี่ยนแปลงไป 6.574 หน่วย และสังคมและวัฒนธรรม (X_{14}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด เปลี่ยนแปลงไป 0.461 หน่วย ตามลำดับ

ดังนั้นเมื่อทราบค่าคงที่ เท่ากับ -0.603 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ อยู่ในรูปคะแนนดิบ (b) และทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน จึงสามารถสร้างสมการถดถอยได้ ดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$Y = (-0.603) + (0.435)X_1 + (-7.29)X_2 + (0.101)X_4 + (-0.161)X_5 + (8.663)X_9 + (6.574)X_{10} + (0.249)X_{12} + (0.208)X_{13} + (0.461)X_{14} + (-9.99)X_{15} + (-9.58)X_{16} + (0.208)X_{17}$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = (0.350)Z_1 + (-0.138)Z_2 + (0.268)Z_4 + (-0.207)Z_5 + (0.091)Z_9 + (0.138)Z_{10} + (0.264)Z_{12} + (0.256)Z_{13} + (0.422)Z_{14} + (-0.100)Z_{15} + (-0.125)Z_{16} + (0.329)Z_{17}$$

เมื่อ Y และ Z = การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจ
ร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน (Y_2)

ตัวแปร	b	S.E.	Beta	t	Sig.
Constant	-0.166	0.310		-0.535	0.593
(X_1)	8.086	0.048	0.060	1.692	0.092
(X_2)	9.516	0.024	0.165	3.910	0.000*
(X_3)	-6.08	0.020	-0.112	-3.027	0.003*
(X_4)	6.669	0.021	0.163	3.195	0.002*
(X_5)	-3.20	0.036	-0.038	-0.891	0.373
(X_6)	-0.104	0.025	-0.185	-4.217	0.000*
(X_7)	-7.15	0.039	-0.101	-1.842	0.066
(X_8)	-4.84	0.033	-0.073	-1.468	0.143
(X_9)	6.861	0.037	0.067	1.865	0.063
(X_{10})	1.029	0.021	0.002	0.048	0.962
(X_{11})	5.267	0.035	0.064	1.494	0.136
(X_{12})	0.214	0.055	0.209	3.923	0.000*
(X_{13})	0.232	0.044	0.264	5.261	0.000*
(X_{14})	0.276	0.072	0.233	3.861	0.000*
(X_{15})	-3.73	0.035	-0.035	-1.060	0.290
(X_{16})	-5.58	0.048	-0.001	-0.012	0.991
(X_{17})	0.207	0.041	0.301	5.094	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

$R = 0.837$ $R^2 = 0.701$ Adjusted $R^2 = 0.686$

จากตารางที่ 24 พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมดแล้วพบว่า

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีความสัมพันธ์พหุคูณกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน (Y_2) เท่ากับ 0.837 ($R = 0.837$) แสดงว่า

ตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปร รวมกันมีความสัมพันธ์กับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ก่อนข้างสูง คือ ร้อยละ 83.70

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการผันแปรกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน (Y_2) เท่ากับ 0.701 ($R^2 = 0.701$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถอธิบายระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน ได้ร้อยละ 70.10

ปัจจัยที่นำมาวิจัย ทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการพยากรณ์ที่ปรับแก้แล้วกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน (Y_2) เท่ากับ 0.686 (Adjusted $R^2 = 0.686$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน ได้ร้อยละ 68.60

ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน (Y_2) หรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือผันแปรกับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 8 ตัวแปร และสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการผันแปรในตัวแปรตาม ในรูปของคะแนนมาตรฐานมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1. อายุ (X_2 $b = 9.516$)
2. กำไรต่อเดือน (X_4 $b = 6.669$)
3. สังคมและวัฒนธรรม (X_{14} $b = 0.276$)
4. เทคโนโลยี (X_{13} $b = 0.232$)
5. การเมืองและกฎหมาย (X_{12} $b = 0.214$)
6. การตอบสนองโดยรวดเร็ว (X_{17} $b = 0.207$)
7. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ (X_6 $b = -0.104$)
8. ระดับการศึกษา (X_3 $b = -6.08$)

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน มากที่สุด คือ อายุ นั่นคือ อายุ (X_2) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน สูงขึ้น 9.516 หน่วย รองลงมา คือ กำไรต่อเดือน (X_4) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน เปลี่ยนแปลงไป 6.669 หน่วย และสังคมและวัฒนธรรม (X_{14})

เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน เปลี่ยนแปลงไป 0.276 หน่วย ตามลำดับ

ดังนั้นเมื่อทราบค่าคงที่ เท่ากับ -0.166 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนดิบ (b) และทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน จึงสามารถสร้างสมการถดถอยได้ ดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$Y = (-0.166) + (9.516)X_2 + (-6.08)X_3 + (6.669)X_4 + (-0.104)X_6 + (0.214)X_{12} + (0.232)X_{13} + (0.276)X_{14} + (0.207)X_{17}$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = (0.165)Z_2 + (-0.112)Z_3 + (0.163)Z_4 + (-0.185)Z_6 + (0.209)Z_{12} + (0.264)Z_{13} + (0.233)Z_{14} + (0.301)Z_{17}$$

เมื่อ Y และ Z = การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการเงิน

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจ
ร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ (Y_3)

ตัวแปร	b	S.E.	Beta	t	Sig.
Constant	-0.834	0.384		-2.169	0.031*
(X_1)	0.129	0.059	0.094	2.176	0.030*
(X_2)	-1.15	0.030	-0.020	-0.382	0.703
(X_3)	4.770	0.025	0.087	1.913	0.057
(X_4)	0.188	0.026	0.455	7.272	0.000*
(X_5)	-0.228	0.044	-0.267	-5.129	0.000*
(X_6)	-0.183	0.031	-0.321	-5.973	0.000*
(X_7)	-4.82	0.048	-0.067	-1.001	0.318
(X_8)	4.990	0.041	0.075	1.221	0.223
(X_9)	9.387	0.046	0.090	2.058	0.040*
(X_{10})	7.815	0.027	0.150	2.932	0.004*
(X_{11})	5.089	0.044	0.061	1.164	0.245
(X_{12})	0.562	0.068	0.543	8.299	0.000*
(X_{13})	0.236	0.055	0.265	4.306	0.000*
(X_{14})	0.208	0.089	0.173	2.345	0.020*
(X_{15})	1.249	0.044	0.001	0.029	0.977
(X_{16})	-7.33	0.060	-0.087	-1.231	0.219
(X_{17})	4.796	0.050	0.069	0.953	0.341

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$R = 0.742$ $R^2 = 0.551$ Adjusted $R^2 = 0.528$

จากตารางที่ 25 พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมดแล้วพบว่า

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีความสัมพันธ์พหุคูณกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ (Y_3) เท่ากับ 0.742 ($R = 0.742$) แสดงว่า

ตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปร รวมกันมีความสัมพันธ์กับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ก่อนข้างสูง คือ ร้อยละ 74.20

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการผันแปรกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ (Y_3) เท่ากับ 0.551 ($R^2 = 0.551$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถอธิบายระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ ได้ร้อยละ 55.10

ปัจจัยที่นำมาวิจัย ทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการพยากรณ์ที่ปรับแก้แล้วกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ (Y_3) เท่ากับ 0.528 (Adjusted $R^2 = 0.528$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ ได้ร้อยละ 52.80

ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ (Y_3) หรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือผันแปรกับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 9 ตัวแปร และสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการผันแปรในตัวแปรตาม ในรูปของคะแนนมาตรฐานมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของสินค้า (X_9 $b = 9.387$)
2. การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน (X_{10} $b = 7.815$)
3. การเมืองและกฎหมาย (X_{12} $b = 0.562$)
4. เทคโนโลยี (X_{13} $b = 0.236$)
5. สังคมและวัฒนธรรม (X_{14} $b = 0.208$)
6. กำไรต่อเดือน (X_4 $b = 0.188$)
7. เพศ (X_1 $b = 0.129$)
8. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ (X_6 $b = -0.183$)
9. ขนาดของกิจการ (X_5 $b = -0.228$)

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ มากที่สุด คือ การเปลี่ยนแปลงของสินค้า นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงของสินค้า (X_9) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขต

จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ สูงขึ้น 9.387 หน่วย รองลงมาคือ การจัดซื้อสินค้าเข้าร้าน (X_{10}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ เปลี่ยนแปลงไป 7.815 หน่วย และการเมืองและกฎหมาย (X_{12}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการจัดการ เปลี่ยนแปลงไป 0.562 หน่วย ตามลำดับ

ดังนั้นเมื่อทราบค่าคงที่ เท่ากับ -0.834 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ อยู่ในรูปคะแนนดิบ (b) และทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน จึงสามารถสร้างสมการถดถอยได้ ดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$Y = (-0.834) + (0.129)X_1 + (0.188)X_4 + (-0.228)X_5 + (-0.183)X_6 + (9.387)X_9 + (7.815)X_{10} + (0.562)X_{12} + (0.236)X_{13} + (0.208)X_{14}$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = (0.094)Z_1 + (0.455)Z_4 + (-0.267)Z_5 + (-0.321)Z_6 + (0.090)Z_9 + (0.150)Z_{10} + (0.543)Z_{12} + (0.265)Z_{13} + (0.173)Z_{14}$$

เมื่อ Y และ Z = การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการ

จัดการ

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจ
ร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_d)

ตัวแปร	b	S.E.	Beta	t	Sig.
Constant	1.245	0.402		3.096	0.002*
(X ₁)	0.150	0.062	0.119	2.424	0.016*
(X ₂)	-7.81	0.032	-0.145	-2.475	0.014*
(X ₃)	-3.55	0.026	-0.070	-1.360	0.175
(X ₄)	0.159	0.027	0.416	5.877	0.000*
(X ₅)	-0.165	0.047	-0.208	-3.538	0.000*
(X ₆)	-0.118	0.032	-0.225	-3.698	0.000*
(X ₇)	9.126	0.050	0.000	0.002	0.999
(X ₈)	7.882	0.043	0.127	1.844	0.066
(X ₉)	-0.104	0.048	-0.108	-2.171	0.031*
(X ₁₀)	1.844	0.028	0.038	0.661	0.509
(X ₁₁)	4.873	0.046	0.063	1.066	0.287
(X ₁₂)	0.434	0.071	0.453	6.132	0.000*
(X ₁₃)	1.196	0.057	0.015	0.209	0.835
(X ₁₄)	0.193	0.093	0.174	2.085	0.038*
(X ₁₅)	-0.103	0.046	-0.102	-2.263	0.024*
(X ₁₆)	-0.111	0.062	-0.142	-1.785	0.075
(X ₁₇)	0.180	0.053	0.281	3.422	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

R = 0.652 R² = 0.426 Adjusted R² = 0.397

จากตารางที่ 26 พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมดแล้วพบว่า

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีความสัมพันธ์พหุคูณกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_d) เท่ากับ 0.652

($R = 0.652$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปร รวมกันมีความสัมพันธ์กับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง คือ ร้อยละ 65.20

ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการผันแปรกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_4) เท่ากับ 0.426 ($R^2 = 0.426$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถอธิบายระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล ได้ร้อยละ 42.60

ปัจจัยที่นำมาวิจัย ทั้ง 17 ตัวแปร มีผลต่อการพยากรณ์ที่ปรับแก้แล้วกับระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_4) เท่ากับ 0.397 ($\text{Adjusted } R^2 = 0.397$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ระดับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล ได้ร้อยละ 39.70

ปัจจัยของการประกอบการที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_4) หรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือผันแปรกับการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 10 ตัวแปร และสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการผันแปรในตัวแปรตาม ในรูปของคะแนนมาตรฐานมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1. การเมืองและกฎหมาย (X_{12} $b = 0.434$)
2. สังคมและวัฒนธรรม (X_{14} $b = 0.193$)
3. การตอบสนองโดยรวดเร็ว (X_{17} $b = 0.180$)
4. กำไรต่อเดือน (X_4 $b = 0.159$)
5. เพศ (X_1 $b = 0.150$)
6. ผลึกทัศน์ที่แตกต่าง (X_{15} $b = -0.103$)
7. การเปลี่ยนแปลงของสินค้า (X_9 $b = -0.104$)
8. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ (X_6 $b = -0.118$)
9. ขนาดของกิจการ (X_5 $b = -0.165$)
10. อายุ (X_2 $b = -7.81$)

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล มากที่สุด คือ การเมืองและกฎหมาย นั่นคือ การเมือง

และกฎหมาย (X_{12}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล สูงขึ้น 0.434 หน่วย รองลงมาคือ สังคมและวัฒนธรรม (X_{14}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล เปลี่ยนแปลงไป 0.193 หน่วย และการตอบสนองโดยรวดเร็ว (X_{17}) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล เปลี่ยนแปลงไป 0.180 หน่วย ตามลำดับ

ดังนั้นเมื่อทราบค่าคงที่ เท่ากับ 1.245 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ อยู่ในรูปคะแนนดิบ (b) และทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน จึงสามารถสร้างสมการถดถอยได้ ดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$Y = (1.245) + (0.150)X_1 + (-7.81)X_2 + (0.159)X_4 + (-0.165)X_5 + (-0.118)X_6 + (-0.104)X_9 + (0.434)X_{12} + (0.193)X_{14} + (-0.103)X_{15} + (0.180)X_{17}$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = (0.119)Z_1 + (-0.145)Z_2 + (0.416)Z_4 + (-0.208)Z_5 + (-0.225)Z_6 + (-0.108)Z_9 + (0.453)Z_{12} + (0.174)Z_{14} + (-0.102)Z_{15} + (-0.281)Z_{17}$$

เมื่อ Y และ Z = การปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีก ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการบริหารงานบุคคล